

En Pep Puigdemont i Julià va néixer un dissabte ni fred ni calorós del mes d'abril, a dos quarts de tres de la tarda, a Olot. És el segon de dos germans.

Avui en Pep té trenta anys. És mestre, especialista en educació musical, educador social col·legiat, pedagog i alhora és cantautor i animador infantil.

—Com va anar que et plantejessis en algun moment la possibilitat d'entrar al món de l'ensenyament?

—Jo vaig començar a relacionar-me d'alguna manera amb el món de l'educació quan, als quinze anys, vaig fer de monitor per primera vegada al grup d'esplai *La Capsa*, d'Esplais de la Garrotxa. Vaig fer moltes colònies, campaments i camps de treball i em vaig treure les titulacions de monitor i director d'activitats en el lleure infantil i juvenil. Quan vaig haver de decidir quina carrera havia de fer tenia claríssim que havia de ser magisteri o pedagogia; i com que amb el magisteri era on hi havia possibilitat d'estar davant de mainada i no tant en la de pedagogia, em vaig decantar per aquesta. Potser si fos ara hauria acabat fent educació social; de fet, vaig cursar, paral·lelament al magisteri el que llavors es deia «animació sociocultural i pedagogia del lleure». Seguidament, com que encara hi havia ganes d'estudiar, vaig fer el curs pont a pedagogia, i com que de feina fixa no en tenia, vaig fer els cursos de doctorat, que actualment tinc aparcats.

—Vocació o professió? Quin ha de ser el distintiu identificador de l'ensenyant?

—La feina dels mestres, tal i com jo l'entenc, seria duríssima si no hi hagués un bon percentatge de vocació en la professió; poca gent l'aguantaria... igual que fer qualsevol altre tipus de feina sense agradar-te. Crec que ha de ser bastant dur estar treballant en una professió que no t'agrada, sigui quina sigui. El que passa és que, malauradament, en el món de l'educació qui ens ha de pagar sovint es repenja i confia excessivament en la bona voluntat de la gran majoria dels professionals de l'educació, que acabem fent de tot pel mateix preu, i d'aquesta manera resultem molt rendibles. De tota manera, si hagués de triar un distintiu, de vocació ja n'hi ha, però com que també cal menjar, pagar

crèdits i sobreviure, em quedo amb la professió.

—Què hi té de guanyat un mestre haver crescut en els ambients d'esplai, grups de joves o activitats de lleure?

—Jo crec que molt. S'aprèn a tractar conflictes en moltes situacions i grups diversos. A l'escola es pot aprendre de moltes maneres, però la més eficaç és quan es compagina amb la diversió i amb les activitats viscudes, i això és el que fan les activitats de lleure: fer viure experiències divertides que alhora fan avançar la formació integral de les persones que hi són pel mig.

—T'hi ha pesat també l'ambient familiar, o no?

—No crec que hi hagi influït gaire, tot i que el meu pare es va dedicar a ensenyar, però en un marc molt diferent: l'autoescola.

—No en farem un gra massa, de tanta pedagogia? Per acabar-ho d'adobar et cases amb una mestra...

—Oh! A vegades ja resulta pesat, ja! Quan arribes a casa, has tingut mal dia i veus la cara que fa l'altra, a vegades dius: «Avui no parlem de res que tingui a veure amb el món de l'educació, perquè si no...» De tota manera, ho portem molt bé, tenim la gran sort que ens agrada.

—Actualment treballes a la ZER del Llierca. Ha estat aquesta la teva primera escola?

—No, vaig començar fent, a Riudellots de la Selva, un parell de substitucions d'educació musical i de l'antic setè d'EGB. Un cop aprovades les oposicions d'educació musical, vaig estar dos cursos al CEIP Montjuïc de Girona i ara aquest és el quart curs a la ZER El Llierca.

—Què poden aportar els mestres de música als equips pedagògics de les escoles?

—El mateix que els de matemàtiques, ciències o educació física: tots veiem diferents aspectes de l'alumnat i el percebem en situacions diferents, i tan importants són unes com les altres. Un alumne que faci moltes faltes d'ortografia potser serà un gran atleta o un gran músic, per exemple.

—És obvi que l'assignatura d'educació musical ha passat a tenir un reconeixement rellevant en els currículums de primària. Ara bé, tu creus que és així com ho perceben els pares i el conjunt de l'alumnat?

—A la primera part d'aquesta pregunta, la resposta és: ja era

hora! Quant a la segona, crec que la gran majoria de l'alumnat s'ho passa bé a l'hora d'educació musical i la nostra societat té la tendència de menysprear la formació o l'educació quan esdevé divertida. Encara hi ha qui creu que allò que és divertit no és formatiu i esdevé una pèrdua de temps. Hi ha una lletra d'una cançó que diu: *...mentre cantes no fas guerres, tot cantant s'uneix la gent...* i n'hi ha una altra que afirma: *...qui canta els seus mals expanta...*; això és el que fem quan estem fent música: aprenem a conviure perquè és una activitat de grup, i ens alliberem dels maldecaps diaris. Aquestes dues coses són bàsiques per a viure en societat actualment, i en això l'educació musical hi pot ajudar molt.

—Diuen que l'educació integral aspira a una formació humana completa; ara bé, les hores són les hores, de classe volem dir, i molts continuen dient que calen més hores de llengua i de matemàtiques i que tota la resta... que es faci a les activitats extraescolars...

—Tot depèn del concepte d'educació i d'escola que es tingui. Tal com deia abans, qui pensa això és que està donant més importància a unes matèries respecte de les altres, cosa que jo poso en dubte, ja que la finalitat de l'escola no és formar matemàtics i escriptors o lingüistes; la finalitat de l'escola és formar persones que es desenvolupin plenament cadascú dintre de les seves possibilitats i en tots els aspectes de la seva personalitat. Vist d'aquesta altra manera, totes les àrees haurien de tenir un pes semblant dins de l'educació obligatòria. Per altra banda, qui coneix bé el món de la música sap que moltes vegades fent educació musical s'estan fent matemàtiques, física, història, entre moltes altres matèries que intervien indirectament en l'educació musical.

—L'escola rural deu tenir els seus avantatges i inconvenients en la formació dels infants. Quines són les

Moltes vegades fent educació musical s'estan fent matemàtiques, física, història, entre moltes altres matèries que intervien indirectament en l'educació musical.

seves bondats que no es poden passar per alt?

—En els darrers anys l'escola rural ha canviat molt, i ara té pràcticament les mateixes possibilitats que qualsevol escola gran, tot i que encara cal millorar en noves tecnologies i en certs equipaments (gimnàs,

aula d'educació musical...) Un dels grans avantatges que té l'escola rural és que si és petita no està massificada, que hi ha pocs nens per aula —això sí, amb dos, tres o més nivells d'edat, cosa que suposa més feina organitzativa. Però si l'escola rural comença a créixer, llavors també creixen els

problemes, ja que s'acaba tenint la mateixa ràtio que en una escola gran, però amb diversos nivells a dins. En general, a les escoles rurals que jo he palpat es respira tranquil·litat, el seu entorn sol ser agradable i això influeix directament tant en els mestres com en els alumnes.

—I quan arriba el cap de setmana... amb la música cap a un altre lloc.

—Sí, quan arriba el cap de setmana —no tots, perquè també cal reposar— em dedico a l'animació musical infantil com a espectacle, amb cançons de creació pròpia i de tant en tant m'engresco a preparar algun disc. Aquest any hem presentat el disc *Olor de festa* i ara, per Nadal, gravarem el de les cançons dels grups d'esplai d'Esplais de la Garrotxa, sota el títol *Una ocelleta de paper*, que sortirà durant el tercer trimestre d'aquest curs. També, des de fa poc, he entrat al món de les noves tecnologies, i a través d'Internet es pot seguir una miqueta tot el que estic fent en el camp de l'animació i l'educació. (<http://www.geocities.com/peppuigdemont>).

La cançó era llarga i donava per molt. Hi hem hagut de posar, però, un punt que volem que només sigui «i seguit», perquè en els temps que corren —com en Pep diu— això de l'educació musical ens hi pot ajudar i molt.

